अथ षष्ठोऽनुवाकः।

पञ्चमे प्रथिमव उक्तः। षष्ठे गोसव उच्यते। "एष गोसवः। षट्त्रिꣳश उक्थ्यो बृहत्सामा। पवमाने कण्वरथन्तरं भवति" इति। 'एषः' वक्ष्यमाणः, 'गोसवाख्यः क्रतुरनुष्ठेयः, स च सर्व्वेषु स्तोत्रेषु 'षट्त्रिंशत्स्तोमयुक्तः, 'उक्थ्यशंस्याख्यपृष्ठस्तोत्रे 'बृहत्सामयुक्तः, तस्य 'पवमानस्तोत्रे 'कण्वरथन्तराख्यं' साम भवति॥

अथ वाजपेयराजसूयाभ्यामुत्कृष्टत्वेन एतं सवं प्रशंसति। "यो वै वाजपेयः। स सम्राट्सवः। यो राजसूयः। स वरुणसवः। प्रजापतिः स्वाराज्यं परमेष्ठी। स्वाराज्यं गौरेव" इति। 'यः', अयं 'वाजपेयः', अस्ति, 'सः', अयं 'साम्राज्यहेतुरेव 'सवः'। 'यः', च 'राजसूयः', 'सः', अपि 'वरुणैश्वर्य्यप्राप्तिहेतुरेव' 'सवः', न तु तदुभयमधिकफलप्राप्तिहेतुः। यस्तु 'स्वाराज्यं' अपराधीनं प्राप्तः, 'परमेष्ठी' परमे पदे स्थितः, 'प्रजापतिः', अस्ति; स तु सर्व्वेभ्यः फलेभ्यः अधिकफलभूतः। स्वाराज्यं हि सर्व्वैः प्रार्थ्यते 'स्वाराज्यं', नाम 'गौरेव' गोसव एव, स्वाराज्यप्राप्तिहेतुत्वात्॥

एतदनुष्ठानं तद्वेदनञ्च प्रशंसति। "गौरिव भवति [१]। य एतेन यजते। य उचैनमेवं वेद" इति। यथा 'गौः', अरण्ये स्वच्छन्दचारी, एवमयं ब्रह्मलोकेऽपि स्वतन्त्रो भवति॥

बृहत्सामेति यदुक्तं तदेव सामद्वयरूपेण प्रशंसति। "उक्थे